

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

tium in fructibus lactis. Venderene, seu distrahere rem tuam, ut rem æquivalentem recipiat, est mercaturam facere? Ergo Clericus, si commutet suum bovem cum æquo laici, negotiationem exercet? Idemque si frumentum ex suis agris collectum distrahat, ut accipiat vinum, mercator est? Profecto hæc oppositio neutiquam fieret ab eo, qui vel primis labiis attingeret sacros de hac re vulgatos Canones, præsertim *C. Secundum instituta, ne Clerici, vel Monachi, & ejus Glossam: & idem Doctores passim: Molinam tom. 2. de just. tract. 2. disp. 342. Alter. tom. 1. de cens. disput. 19. num. 5. cap. 6. dub. 7. Martam de jurisd. p. 4. casu 3. num. 9. & 10. Barbos. tom. 2. de coll. in jus Can. lib. 3. tit. 50. cap. 6. num. 3. Maider. part. 2. de just. tract. 5. cap. 2. d. 4. & sexcentos alios Theologos, & Canonistas.*

Quod si Monasterium hos lactis fructus velit pro suo usu, vel suorum operatorum contumere, ne umbra quidem apparebit negotiationis. Immo, si velit eos vendere, & re ipsa venderet, nec id saperet vitiam ullam negotiationem, ut ex sequentibus luce clarius erit manifestum.

CAPUT III.

Monasterium, si venderet prædictos fructus, negotiator non esset.

Si ejusmodi fructus Monasterium emeret, purè ut venderet, certè ne-

gotiationem exerceret, Clericis vitiam; definitio enim negotiationis vitia est emere quid, ut immutatam, lucri causa, vendatur. *C. Pervenit ibi distinct. & alibi. Less. libr. 2. de just. cap. 21. dub. 1. num. 8. Duarcus in Bulla Cæna lib. 2. can. 18. quest. 8. num. 14. & sequentibus. Rizzius tom. 1. praxis resolut. 317. Sperellus decis. 94. num. 8. & seq. Diana, multos alios referens part. 11. tract. 6. ref. 41.*

At quia Monasterium non emit hos lactis fructus, ut lucri causa vendat, sed ne suorum pascuorum jacturam patitur, consequens est, ut dicamus, mercaturam nullam facere. Sic autem potest id per convincentem argumentationem confirmari. Is, qui non emit, ut vendat, & quantum faciat, negotiator non est; sed Monasterium non intendit quantum ullum, sed solum curat recuperare pretium suorum pascuorum eo meliore modo, quo potest, ergo &c.

Quod si deinde ex his lactis fructibus, quos propter prædictam necessitatem emit, aliquam partem vendat, quæ fortè illi superest ex suo, & famulorum suorum usa, per accidens est, & nullo modo mercaturam importat. Immo assero, tamen si Monasterium omnes lactis fructus, quotquot ex suis pascuis recipit, venderet, negotiationem exercere ex sacris Textibus, & Doctoribus minimè diceretur, quia semper constabit, non emere, ut lucri causa vendat, sed ut sua pascua non amittat. Ecce *C. secundum instituta ne Monachi, vel Clerici.*

Sub interminatione anathematis prohibemus, ne Monachi, vel Clerici causa lucri negotientur.

Ac Ætne causâ lucri negotiari, curate ut non pereant pascua Fundi Ecclesiastici? Adde Glossam *ibid. V. causa lucri.*

Sed causa (ait) necessitatis posunt.

Innocentius autem *ibidem in principio V. lucrum*, sic habet clarissimè.

Prohibitio hæc negotiationis limitatur, nisi lucrum proveniat ex opere, vel re sua.

Sed piget cumulare Doctores in re manifesta. Lege illos apud Fagnanum, in *dictum cap. secundum instituta.*

Probatur secundò, ex quotidianis exemplis. Nam si Clericus horreum suum locaret Petro e. grat. mercatori, qui locationis pretium solveret in frumento, quod pro victu, cultuque Clerici necessarium non esset, quis, rogo, negabit, illum posse dictum frumentum vendere absque ullo mercatura vetitæ timore? Si Clericus quisquam locaret molendinum, vel vineam, reciperetque à conductore triticum, vel vinum, quis dicer, hunc Clericum negotiari, si dictum triticum, vinum que divenderet? Parigitur ratio est in casu nostro. Doctores citati id passim docent, & præsertim Pyrrus Corradus sic habet in *praxi dispensationum libr. 5. capite 4. num. 24.*

Non debet molestari Clericus sub prætextu illicitæ negotiationis, si is vendat frumentum, vinum, aut oleum ex redditibus sui beneficii, ait Gutierrez de *gabellis q. 93. n. 25.*

Certè in nostro casu fructus lactis sunt ex redditibus, seu proventibus prædiorum Monasterii, quæ sunt veluti bona beneficalia Religionis.

Probatur tertio, ex iis, quæ docet Pellizzarius in *manual. tom 2. tract. 6. cap. 20.*

Non est, inquit, negotiator Clericus, si ex frumento in propriis agris collecto conficeret panem, cumque venderet, Et paulò post reddit rationem hanc,

Quia panis factus ex frumento collecto in propriis agris est fructus, seu quasi fructus propriorum prædiorum; adeoque sicuti Clerici vendentes frumentum perceptum in suis agris non sunt negotiatores, ita nec erunt, si vendant panem.

Dicamus ergo nos. Lac factum ex herbis Monasterii est quasi fructus prædiorum Monasterii, ergo &c.

Et de pascuis nota, quid sentiat Pyrrus Corradus, *l. c. n. 28.*

Nec debet molestari Clericus, si habens pascua multa, emit animalia (hoc est, boves, oves, &c.) ut depascant pascua ipsius Clerici, & cum pingua facta sint, vel cum partus ediderint, illa, & eorum parius, vendant, quod eis non est interdictum ex Rodouano de *spoliis &c.*

H h h 3

Si

Si igitur licet Clerico emere animalia, ut ipsius pascuis pinguescant, & cariori pretio vendantur, quanto magis licebit Monasterio, oves illas Titii velui conducere (quod est longè minus, quam emere) quæ ejusdem Monasterii pascuis alantur, & sic utilius pro ipso Monasterio lactescant.

Denique probatur quartò, ex vulgato illo juris consultorum axiomate. Subrogatum sapit naturam ejus cui subrogatur. Barboza in varijs, Axiomate subrogatum cum innumeris Doctores ibidem allatis; atqui fructus lactis, de quibus est sermo, subrogan-

tur, seu dantur loco pascuorum, ergo & ipsos participes esse oportet qualitatibus (ut ita loquar) moralibus pascuorum, ut scilicet quemadmodum immunita sunt pascua ab omni onere, & divendi cum exemptione possunt, sic & ipsi lactis fructus acquisiti à Monasterio ex suis exemptis pascuis. Atque hæc de hujusmodi nimis manifesta Monasterii immunitate dicta sint hæcenus satis. Et nos item de quinque præceptis Ecclesie satis. Verùm SS Virgini, majore, quo possumus, obsequio, gratias agere, ne obliviscamur.

F I N I S.

LAUS DEO, AC BEATISSIMÆ VIRGINI,
AC BEATO ALOYSIO GONZAGÆ.

IN-

TAMIRV
IN
ECCLESIA
XIV
de
redibus
E.I
307